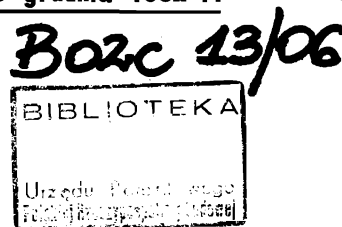

20 grudnia 1932 r.

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17087.

Kl. 50 c 8.

Georges Alfred Lemaître
(Collemiers, Francja)
i Georges Maurice Lepagnol
(Sens, Francja).

Miażdżarka młotowa do przeróbki produktów rolnych.

Zgłoszono 10 marca 1930 r.
Udzielono 5 października 1932 r.
Pierwszeństwo: 7 czerwca 1929 r. (Francja).

Znane dotychczas miażdżarki młotowe nadają się w dostatecznej mierze do zastosowania w przemyśle, np. do miażdżenia materiałów mineralnych, nie nadają się jednak w rolnictwie do miażdżenia np. słomy, paszy, ziarn, kłębów i podobnych materiałów. Ich zbyt długie młoty wymagają silnika o dużej mocy i nie nadają się do miażdżenia materiałów sprężystych lub zbijających się. Oprócz tego, przy miażdżeniu materiałów suchych, wiry ciepłego powietrza unoszą na stronę zmielone cząsteczki, co utrudnia prawidłowy przebieg pracy. Dlatego też koniecznym jest wogóle dodanie przewietrznika ssącego, który wciągałby gwałtownie

przez siatkę zmielony materiał. Wymaga to w pewnych młynach użycia przyrządów, zwanych cyklonami, pozwalających na usunięcie prądu powietrza, np. przy ładowaniu do worków.

Miażdżarka, stanowiąca przedmiot niniejszego wynalazku, usuwa powyższe niedogodności. Jest ona zaopatrzona w nachyloną płytę spadową, wygiętą w ten sposób, że pod nią mogą przechodzić wirujące (wyciągnięte) młoty. Dzięki takiemu urządzeniu obrabiane materiały zostają ponownie odrzucone do ostatecznej obróbki, zanim dostaną się do otworu wypustowego.

Poza płytą spadową znajduje się wgłę-

bień, w którym znajduje się materiał zgrubsza przerobiony, co zapobiega zbijaniu się materiału przy miażdżeniu, np. materiałów włóknistych, lub przy drganiu płyty spadowej spowodowanym spadaniem na nią ziarn w czasie miażdżenia.

Przerobiony materiał wypada przez przestrzeń pomiędzy kratą i bębniem, nad którym mieszczą się dwie próżne komory, zapewniające spokojny odpływ przerobionych materiałów bez wywoływania wirów i zatykania oraz pozwalające ładować przerobione materiały bezpośrednio do worków.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania miażdżarki w myśl wynalazku. Fig. 1 przedstawia przekrój pionowy miażdżarki po linii A—A fig. 2, fig. 2 — takiż przekrój po linii B—B fig. 1, a fig. 3 — widok zboku tej samej miażdżarki.

Miażdżarka składa się z bębna walcowego 1 wykonanego z blachy stalowej, zaopatrzonego u dołu w łapy 2 do umocowania i otwór 3 do usuwania przerobionego produktu. W części górnej bębna znajduje się skrzynia załadowcza 4. Do bębna 1 przymocowane są dwa dna żeliwne 5 i 6, dźwigające wał 7, pośrodku którego obraca się z dużą szybkością piasta 8, podtrzymująca młoty. Część obrotowa otoczona jest stałą siatką 9, górna zaś połowa — płaszczem 10, spojenym z podstawą skrzyni 4, umieszczonej w górnej części przyrządu. Pomiedzy płaszczem 10 i bębniem znajdują się dwie próżne komory 11 i 12, ułatwiające opadanie produktów przeróbki.

Młoty 13 są połączone przegubowo z końcami krzyżaków 14, osadzonych obok siebie w piaście 8, która w danym wypadku składa się z sześciu części, wskutek czego krzyżaki przypadają co 60°.

Osie 15, łączące grupy krzyżaków, służą do utrzymywania młotów. Ponadto na wale 7 znajdują się dwa naśrubki 16 i 17, przeznaczone do ściskania krzyżaków.

Dna 5 i 6 tworzą w swej części środkowej gniazda łożyskowe 18 i 19, zaopatrzo-

ne w łożyska kulkowe 20 oraz smarownice. Wał 7, osadzony w tych łożyskach, zakończony jest z jednej strony stożkowo, przy czym na stożkowy koniec nakręca się nakrętkę 21, z drugiej zaś strony wał ten zaopatrzone jest w wydłużony koniec, na którym umocowuje się blok 21 zapomocą nakrętki 23. Każde strzemie posiada trzy łapy 24, przeznaczone do przymocowywania do bębna śrubami 25 i nakrętkami 26.

Przy czyszczeniu miażdżarki dno 6 daje się z łatwością odejmować. W celu regulowania stopnia napełniania skrzyni załadowcza jest zaopatrzona w przesuwane drzwiczki 27, nastawiane śrubą 28, działającą na nakrętkę 29 i kierowaną krażkiem 30. Z drugiej strony otworu, w podstawie skrzynki 4, znajduje się płyta 31 prawie prostopadła do drzwiczek 27. Płyta 31 przedłuża się poza pion wału 7 i jest wygięta w postaci skrzydła 32, pod którym mogą przechodzić młoty. Dzięki takiemu urządzeniu materiały ulegają odrzucaniu w stronę części wirującej do ostatecznej przeróbki.

Poza płytą spadową znajduje się przestrzeń 33 w której mieści się materiał przerobiony zgrubsza przed ponownym uchwyceniem go i ostatecznym przerobieniem.

Takie urządzenie płyty i wydrążenia zapewniają wielką wydajność przy niewielkiej stosunkowo mocy. Przyrząd nadaje się do miażdżenia i mielenia wszelkich materiałów, przeznaczonych na pokarm dla bydła. Zastępuje on przyrządy do siekania, rozdrabniania lub mielenia tych materiałów.

Rzecz prosta, że przedstawiony powyżej sposób wykonania jest podany tylko w postaci przykładu, gdyż urządzenia i materiały mogą się dowolnie zmieniać w różnych przypadkach, nie zmieniając w niczym zasady wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Miażdżarka młotowa, nadająca się

zwłaszcza do przeróbki produktów rolnych, znamienna tem, że płyta spadowa urządzenia zasilającego posiada przedłużenie w kształcie okrągłego dzioba (32).

2. Miazdżarka według zastrz. 1, znamienna tem, że dziób (32) jest przedłużony poza pion wału miazdżarki.

3. Miazdżarka według zastrz. 1 — 2, znamienna tem, że poza płytą zastosowana jest wolna przestrzeń w celu uniemożliwienia odrzucania i ściskania materiału nieprzerobionego ostatecznie.

4. Miazdżarka według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że nad przestrzenią zawartą pomiędzy kratą i bębniem umieszczone są komory (11, 12) ułatwiające wychodzenie produktów.

5. Miazdżarka według zastrz. 1 — 4,

znamienna tem, że zastosowane są krótkie młoty, co ułatwia miażdżenie materiałów włóknistych.

6. Miazdżarka według zastrz. 1 — 5, znamienna tem, że bęben miazdżarki zaopatrzony jest w dwa dna, z których jedno tworzy drzwiczki do oczyszczania przyrządu.

7. Miazdżarka według zastrz. 1 — 6, znamienna tem, że wał składa się z trzech, czterech lub sześciu części, na których osadzone są jeden koło drugiego krzyżaki (14), odpowiednio przestawione względem siebie i dźwigające młoty (13).

Georges Alfred Lemaître.
Georges Maurice Lepagnol.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

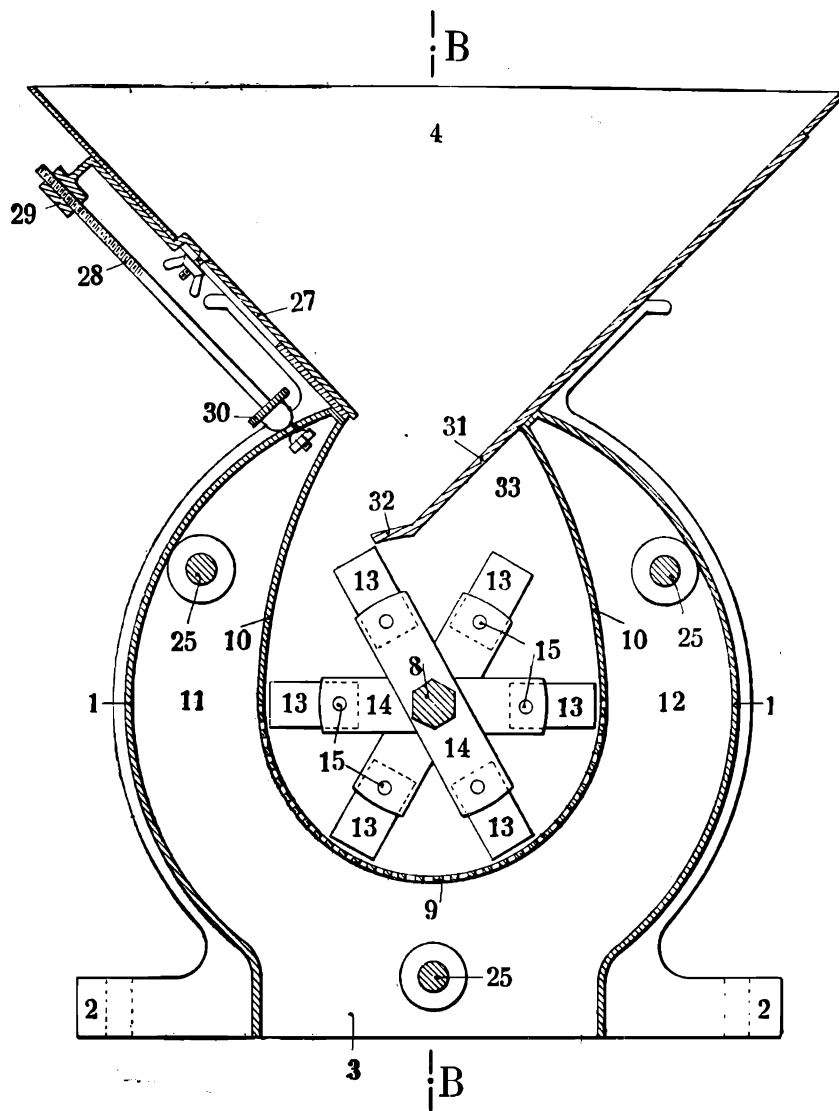

Fig. 2.

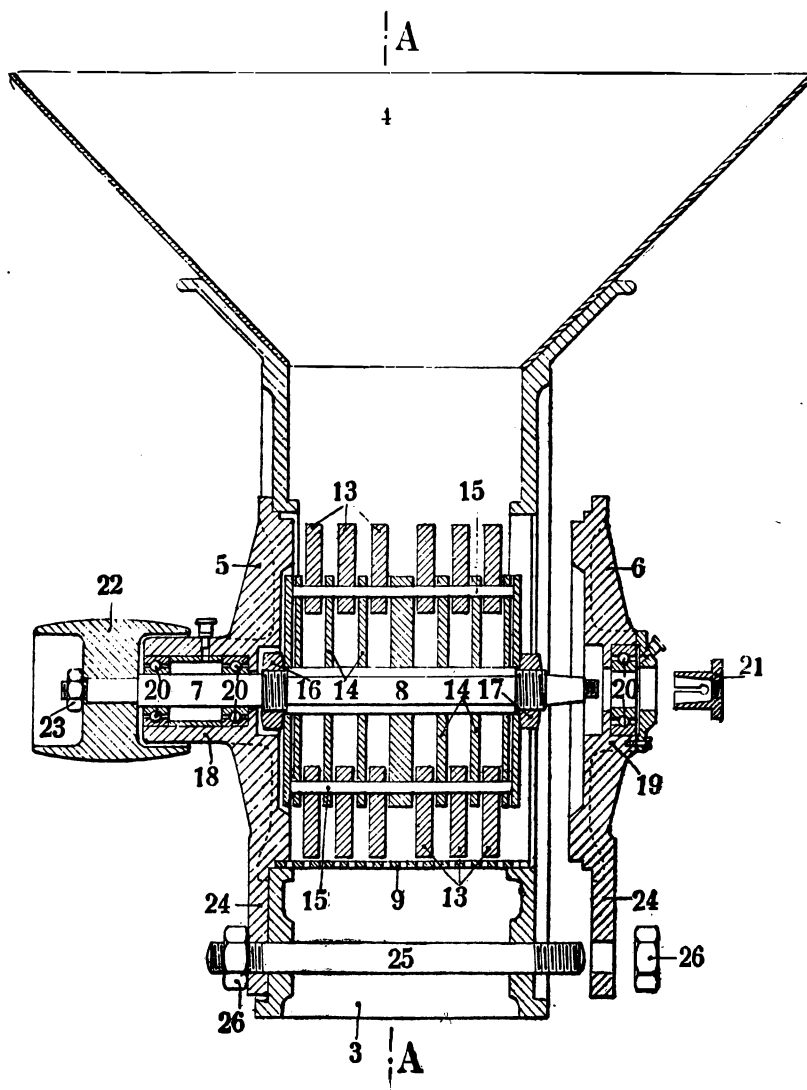

Fig. 3.

